

(108.) நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

எ - ன், உயிர்மெய் முதலும் ஈறுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒற்று முன்னும், உயிர் பின்னுமாய் நின்றவின் உயிர்மெய்யானது மெய்முதல்மொழியென்றும் உயிரீற்றுமொழியென்று மாவதன்றி உயிர்மெய்முதலென்றும் உயிர்மெய் ஈறென்றும் வழங்கப்படாது. எ - று.

ஈறு முற்றும்.

(௫௪)

கூ. இடைநிலை.

(109.) கசதபவொழித்தவீ ரேமுன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்
டாகுமீவ் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே இடைநிலையாமாறு உணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள் இச்சூத்திரம், பொதுவகையால் 1 மெய்ம்மயக்கமும் உடனிலைமயக்கமும் ஆமாறும் 2 அவற்றதெண்ணும் அவைநிற்குமிடமும் ஆமாறும் உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய் பதினெட்டுள்ளும் கசதபவென்னு நான்கும் ஒழித்துநின்ற பதினாலுமெய்யும் ஒன்றன்பினென்று மாறிவந்து ஒன்றுவது மெய்ம்மயக்கமாம்; ரகர முகரமொழித்துநின்ற பதினாறு மெய்யும் தம்முன்னர்த் தாம்வந்தொன்றுவது உடனிலைமயக்கமாம். இச்சொல்லப்பட்ட இருகூற்று முப்பதுமயக்கும் மொழியிடையிலே யாம். உயிர்மெய்மயக்கம் இன்னதன்பின்னர் இன்னதாமென்னும் வரையறையில்லை. எ - று.

(15 - ம்.) 1 மெய்நிலைமயக்கமும். 2 அவற்றிற்கெண்ணும். (௫௫)

(110.) ஙம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

எ - ன், ஙகர வகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஙகரமுன்னர்க் ககரமும், வகரமுன்னர் யகரமும் வந்து மயங்கும். எ - று.

வ - று. கங்கன், தெவ்யாது எனவரும்.

(௫௬)

சுஅ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(111.) ஞநமுன் றம்மீனம் யகரமொ டாகும்.

எ - ன், ஞகர நகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும் யகரமும் வந்து மயங்கும். எ - று.

வ - று. கஞ்சன், உரிஞ்யாது, கந்தன், வெரிந்யாது என வரும். (௫௭)

(112.) டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

எ - ன், டகர றகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் கசபவென்னுமுன்று மெய்யும் மயங்கும். எ - று.

வ - று. கட்கம், ¹கட்சி, கட்ப எனவும், கற்க, ²கற்சிறை, கற்ப எனவும் வரும்.

(பி - ம்.) ¹ கட்சிரூர். ² கற்சிரூர். (௫௮)

(113.) ணனமுன் னினங்கச ரூபமய வவ்வரும்.

எ - ன், ணகர னகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டினமுன்னர்த் தமக்கினமாகிய டறக்க ளும் கச ரூப மய வ என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும். எ - று.

வ - று. ¹வெண்டயிர், ²வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண் ஞாண், வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது எனவும், புன் றலை, புன்கண், புன்செய், புன்ஞாண், புன்பயிர், புன்மலர், பொன் யாது, பொன்வலிது எனவும்வரும்.

(பி - ம்.) ¹ விண்டு, ² வெண்கல். (௫௯)

(114.) மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

எ - ன், மகரமெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரமெய்ம்முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் வந்து மயங்கும். எ - று.

வ - று. கம்பன், ¹கலம்பாது, ²கலம்வலிது எனவரும்.

(பி - ம்.) ¹ காலம் யாது. ² காலம் வலிது. (௬௦)

(115.) யரமு முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

எ - ன், யகர ரகர மூகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றன்முன்னரும் மொழிமுதலான பத்தினுள்ளும் 1 நகரமொழித்து ஒழிந்த ஒன்பதுமெய்யும் மயங்கும். எ - று.

நகரம் ஈண்டு விலக்கிற்றில்லையாலோவெனின், அது, 2 தன் விதிச்சூத்திரத்தினுள்ளே இன்னவிடத்துவருமென்று இடங்குறித்துச்சொன்னமையாற் 3 பிறவழிவாராதெனக்கொள்க.

வ - று. (வேய், வேர், வீழ்) + (கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது) எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 நகரமொழிந்த ஒன்பதுமெய்யும். 2 (க) அதன் தனி விதிச்சூத்திரத்தினுள்ளே. (உ) விதிச்சூத்திரத்தினுள்ளே. 3 பிறவுழி. (சுக)

(116.) லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

எ - ன், லகர ளகர மெய்ம்மயக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் க ச ப வ ய வென் னும் ஐந்துமெய்யும் மயங்கும். எ - று.

வ - று. (வேல், வரள்) + (கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது), எனவரும்.

மெய்ம்மயக்கமுற்றும். (சுகஉ)

(117.) ரழவல் லனதம்முற் றுமுட னிலையும்.

எ - ன், உடனிலையக்க முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ரகரமூகரமொழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யும் தம் முன்னர்த் தாம்வந்து 1 மயங்கும். எ - று.

வ - று. அருக்கன், அங்ஙனம், அச்சு, மஞ்ஞை, மட்டை, மண்ணை, வித்து, வெந்நெய், அப்பி, அம்மி, அய்யர், அல்லி, அவ்வை, கள்ளி, கற்றை, கன்னி எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 மயங்குவது உடனிலையக்கமாம். (சுகஉ)

(118.) யரழுவொற் றின்முன் கசதப ங்ஞநம ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லணையா.

10 நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

எ - ன், ஈரொற்றுடனிலையாமாறும் 1 தனிக்குறிக்கீழ் ஒற்றுகா தனவும் உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) யரழுவென்னும் மூன்றுமெய்ம்முன்னும் கசதபநஞ நமவென்னும் இவ்வெட்டொற்றும்வந்து ஈரொற்றுடனிலையாய் நிற்கும்.. எவ்விடத்தும் தனிக்குறின்முன்னர் ரகரழகரங்கள்வந்துஒற்றாய் நில்லா. எ - று.

(வ - று.) வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை; சிறை, தலை, புறம் எனவும், வேய்ங்குறை, வேர்ங்குறை, வீழ்ங்குறை; சிறை, தலை, புறம் எனவும் கசதப நஞநமக்கள் ஈரொற்றாய் வந்தவாறு காண்க. ஆகாதனவற்றிற்கு யாண்டும் காட்டாவனஇல்லை யெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 ரகர ழகரங்கள் தனிக்குறிக்கீழ் ஒற்றுகாதெனவும். (கச)

(119.) லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

எ - ன், செய்யுட்குரிய ஈரொற்றுடனிலைமயக்க முணர்த்துதனு தலிற்று.

(இ - ள்.) லகரளகரங்கள் திரிந்த னகரணகரங்கண்முன் மகாரம் கால்மாத்திரையாய் ஈரொற்றாய் நிற்கும், செய்யுட்கண். எ - று.

வ - று. “சிதையுங் கலத்தைப் பயிணா 1 நிருத்தித், திசையறி 2 நீகானும் போன்ம்.”, “வெயிலியல் வெஞ்சர மையநீ யேகின், மயிலியன் மாதர் மருண்ம்.” எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 திருத்தர். 2 மீகானும்.

(கரு)

(120.) தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

எ - ன், முதனிலை இடைநிலைகட்கு உரியதோர் வருவமைப் புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள் தம்பெயர்களை மொழியுமிடத்து ஈண்டுச்சொன்னமுறைபன்றி முதலாகாதன முதலாகியும் மயங்காதன மயங்கியும் வரப்பெறும். எ - று.

வ - று. * “அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்” என்பதனுள், ளகரமெய்ம்முன்னர் லகரம் மயங்கினவாறும், லகரம் மொழிக்கு முதலானவாறுங் காண்க. (கசு)

(121.) மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ றறழா நடப்பன வுளவே.

எ - ன், இதுவும் ஒர்மயக்கவகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரவீறான அஃறிணைப்பெயர்களுட்சில னகரத்
தோடு உறழ்ந்துவருவன உள. எ - று.

வ - று. நிலம், நிலன்; புலம், புலன்; கலம், கலன்; வலம்,
வலன்; முகம், முகன்; அகம், அகன் என்றற்றொடக்கத்தன உறழ்ந்
தன. 'உறழாநடப்பனவுள' எனவே, உறழாதன பெரும்பான்மை
யவாரமெனக்கொள்க. அவை: வட்டம், பட்டம், குட்டம், மாடம்,
கூடம், கடாம், படாம், கடகம், ¹சடகம், துகம், மகம், ஆரம், பூரம்,
உத்தரம், ²வீக்கம், நோக்கம், ³ஊக்கம் என்றற்றொடக்கத்தன.
இனி, இவ்விதி இவ்வாறன்றி, *⁴“மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல்
வரைந்த, னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப, புகரறக்கிளந்த
வஃறிணைமேன.” என்று, எகின், செகின், எயின், வயின், குயின்,
⁴ அழன், புழன், ⁵புலான், கடான் எனவரும் ஒன்பதும் மயங்காதன
வெனக்கொள்ளின், ⁶பலியன், ⁷வலியன், வயான், ⁸கயான், அல
வன், ⁹கலவன், கலுழன், மறையன், செகிலன் முதலாயின மயங்கப்
பெறாவென மறுக்க.

(பி - டி.) ¹ சகடம் ² விசாகம். ³ ஓக்கம். ⁴ அழான், புழான். ⁵ வயான்.
⁶ பயின், ⁷ (க) வயின் (உ) வலியான். ⁸ கழான். ⁹ இகலன். (சுஎ)

(122.) அஐ முதலிடை யொக்குஞ் சருயமுன்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) மொழிக்குமுதலினும் இடையினுநின்ற அகர ஐகா
ரங்கள் தம்மில் வேறுபாடின்றி ஒக்கும், சகர ஓகர யகரங்கள்
முன்வரின். எ - று.

ஈண்டுமுன்னென்றது காலமுன் எனக்கொள்க.

வ - று. பசல், பைசல்; மஞ்ச, மைஞ்ச; ¹மயல், மையல்;
எனவும், அரசு, அரைசு; முரஞ்சு, முரைஞ்சு; அரயர், அரையர்
எனவும் வரும்.

(பி - டி.) ¹ அய்யர், ஐயர்.

(சுஅ)